

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817208915
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817208915.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne A. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom C. sv. J. XX/XX, M. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti spotrebiteľských zmlúv a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16Csp/84/2017-107 zo dňa 08. februára 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. konanie sčasti o určenie, že spotrebiteľské zmluvy č. 8500071433 z 22.7.2014 a č. 8500026399 z 13.6.2013 sú neplatné, bezúročné a bez poplatkov, zastavil, vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1741,87 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, vo výroku III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že spotrebiteľské zmluvy č. 8500071433 zo dňa 22.7.2014 a č. 8500026399 zo dňa 13.6.2013 uzavreté medzi ňou a žalovaným sú neplatné, zároveň určenia, že úvery z týchto zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov, ďalej vydania bezdôvodného obohatenia z uvedených spotrebiteľských zmlúv vo výške 1802,39 eur a napokon aj zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur. Všetko odôvodnila tým, že uvedené zmluvy o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere boli uzavreté podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré zmluvy podľa názoru žalobkyne obsahujú početné neprijateľné zmluvné podmienky. V tej súvislosti uviedla, že uvedenie dvoch rozdielnych údajov týkajúcich sa výšky RPMN v spotrebiteľskej zmluve považuje za zavádzanie spotrebiteľa, resp. klamanie spotrebiteľa. Ďalej namietala, že v zmluve bol dohodnutý neprimerane vysoký administratívny poplatok, pričom zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne plnenie sa jedná. Uvedené zmluvy svojim obsahom ako aj účelom odporujú zákonu a ako celok sa priečia dobrým mravom, preto je tento právny úkon neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež namietala, že v zmluvách absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, pričom uvedený nedostatok spôsobuje, že sa spotrebiteľské úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. V priebehu konania vzala žalobkyňa žalobný návrh sčasti, a to o určenie, že spotrebiteľské zmluvy z 22.7.2014 a 13.6.2013 sú neplatné, bezúročné a bez poplatkov späť a preto súd konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ zastavil.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 10.06.2013 písomnou žiadosťou žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v žiadosti pod bodom 5 uviedol, že požaduje úver vo výške 1.170,- eur, so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov) je 62,69 eur, celková čiastka, ktorú má žalovanému zaplatiť je

2.632,98 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02%, ročná úroková sadzba úveru 70,02%, priemerná RPMN za úver 48,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V žiadosti/zmluve sa ďalej nachádzajú v bode 6. zmluvy údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1170,- eur, splatnosť 42 mesiacov, mesačná splátka 62,69 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2632,98 eur, RPMN za úver 69,55 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 %, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%, pričom žalovaný uvedenú zmluvu podpísal po doplnení uvedenej časti 6. zmluvy dňa 13.6.2013. V bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere z 13.6.2013 si zmluvné strany dohodli i dohodu o poskytnutí služby, pričom v bode 8.1 sa dohodlo, že predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 eur, v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. V bode 8.4 sa dohodlo, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby, pričom veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní zmluvy. V bode 8.6. sa dohodlo, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, pričom dlžník vyhlásil, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojim podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. V oznámení zo dňa 13.6.2013 o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500026399 sa uvádzajú údaje o schválenom úvere a to: číslo zmluvy 8500026399, schválená výška úveru 1.170,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 62,69 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 16.12.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 15.7.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 15.12.2016, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 15. deň, celková výška úveru 1.170,- eur, RPMN úveru 69,55 %, priemerná hodnota RPMN 48,52 %, schválená výška revolvingu 704,23 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 704,23 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 62,69 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 70,02 %, úverový limit 1170,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2632,98 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 168,17 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1504,56 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 13.6.2013. Podľa čl. 7 bod 7.1. písm. g) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy je aj uvedené oznámenie o schválení úveru. Z potvrdenia od zamestnávateľa žalobkyne súd zistil, že z titulu uvedenej úverovej zmluvy zaplatila žalobkyňa žalovanému formou zrážok zo mzdy spolu 1.818,01 eur a v období od 1.9.2013 do 25.8.2014 zaplatila na účet žalovaného spolu 754,45 eur, o čom svedčia potvrdenia o vklade finančných prostriedkov od ČSOB a.s., teda spolu 2572,46 eur, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nerozporoval. Dňa 22.7.2014 písomnou žiadosťou žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v žiadosti pod bodom 5 uviedol, že požaduje úver vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov) je 53,25 eur, celková čiastka, ktorú má žalovanému zaplatiť je 1967,- eur, predpokladaná RPMN za úver 20,91%, ročná úroková sadzba úveru 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%, poskytnutá čiastka revolvingu 0,00 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 0,00 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 0,00%, ročná úroková sadzba revolvingu 0,00%, poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur. V žiadosti/zmluve sa ďalej nachádzajú v bode 6. zmluvy údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur, splatnosť 36 mesiacov, mesačná splátka 53,25 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 1967,- eur, RPMN za úver 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN 49,67%, poskytnutá čiastka revolvingu 0,00 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 0,00 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 0,00 %, ročná úroková sadzba

revolvingu je 0,00 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur, pričom žalovaný uvedenú zmluvu podpísal po doplnení uvedenej časti 6 zmluvy dňa 23.7.2014. Žalobkyňa zároveň v uvedený deň, t.j. 22.7.2014 podpísala aj dohodu o poskytovaní služieb č. 8500071433 uzavretú podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Predmetom dohody je úprava podmienok poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s rovnakým číslom ako je číslo dohody s tým, že služby sa poskytujú za dohodnutú odplatu vo výške 2,51% mesačne zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Podľa dohody v čl. II. žalovaný mal poskytovať žalobkyni nasledovné služby: a) informácia o zostávajúcich záväzkoch, b) odklad splatnosti splátok, c) informácia pred splatnosťou splátky, d) informácia o prijatí platby, e) vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, f) zmena zmluvy na podnet klienta, g) prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, h) druhá upomienka zdarma. Zo strany žalovaného bola dohoda podpísaná dňa 23.7.2014. Žalovaný v konaní predložil aj oznámenie zo dňa 23.7.2014 o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500071433, v ktorom sa uvádzajú údaje o schválenom úvere a to: číslo zmluvy 8500071433, schválená výška úveru 1.500,- eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 53,25 eur, poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1.9.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.8.2017, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 1. deň, celková výška úveru 1.500,- eur, RPMN úveru 20,91%, priemerná hodnota RPMN 49,67 %, schválená výška revolvingu 0,- eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 0,- eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 0,- eur, RPMN po vykonaní revolvingu 0 %, úverový limit 1500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1917,- eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1310,40 eur, ročná úroková sadzba úveru 18,03%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 0,- eur, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 23.7.2014. Podľa čl. 7 bod 7.1. písm. g) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy je aj uvedené oznámenie o schválení úveru. Z potvrdenia od zamestnávateľa žalobkyne súd zistil, že z titulu uvedenej úverovej zmluvy zaplatila žalobkyňa žalovanému formou zrážok zo mzdy spolu 1.839,41eur, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní ničím nerozporoval.

3. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 43c ods. 2 a 3, § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 1 a 2, § 451 Občianskeho zákonníka, podľa § 2 písm. g), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že z obsahu zmlúv, ktoré strany uzatvorili je zrejmé, že žalobkyňa v súvislosti so zmluvou č. 8500026399 v žiadosti, ktorú podpísala dňa 10.6.2013 uviedla, že požaduje úver s predpokladanou RPMN za úver 70,02%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%. Žalovaný v bode 6. označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ uviedol odlišné údaje oproti návrhu žalobkyne, nachádza sa tam iný údaj - iná RPMN za úver, a to 69,55 %, iná predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, a to 70,02 % a je tu ďalej uvedený údaj ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania, ktorý v žiadosti žalobkyňa neuvádzala. Žalobkyňa ďalej v súvislosti so zmluvou č. 8500071433 v žiadosti, ktorú podpísala dňa 22.7.2014 uviedla, že požaduje úver s tam uvedenými parametrami. Žalovaný v bode 6. označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ uviedol odlišný údaj oproti návrhu žalobkyne v bode 5., a to údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania vo výške 5,15 %, ktorý v žiadosti žalobkyňa neuvádzala. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobkyňou). Zo zmluvy je zrejmé, že veriteľ ako osoba, ktorá mala prijať žiadosť žalobkyne o poskytnutie úveru, schválil túto žiadosť až následne po podaní žiadosti, avšak s určitými, vyššie uvedenými zmenami. Okrem toho žalovaný zaslal žalobkyni ako dlžníkovi aj oznámenie veriteľa o schválení úveru v listoch zo dňa 13.6.2013 a 23.7.2014, ktoré mali tvoriť súčasť zmlúv a v týchto oznámeniach uvádza i ďalšie údaje, ako napr. dátum splatnosti prvej splátky, konečnú splatnosť úveru, výšku splátky podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne) a celkovú sumu odplaty za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb, teda náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, aby boli obsahom zmluvy. Takéto oznámenie veriteľa o schválení úveru však tiež nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom vzhľadom k tomu, že obsahuje aj nové, doplnené údaje, ktoré už dlžník (t.j. v tomto prípade žalobkyňa) následne neakceptovala a nepodpísala. Súd teda považoval konanie veriteľa - žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobkyňou, ale za nový návrh, keďže žalovaný ako veriteľ neprijal návrh žalobkyne ako dlžníka bez výhrad a zmien, keď oznamuje dlžníkovi prijatie žiadosti schválením úveru so zmenami tak, ako je uvedené v časti 6. -

údaje o schválenom revolvingovom úvere, prípadne aj oznámením o schválení úveru. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy /§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka/, ktorý ale žalobkyňa nebol v oboch prípadoch predložený na odsúhlasenie a podpísanie. Pri písomných zmluvách pritom platí, že aj prijatie návrhu musí byť uskutočnené písomne a musí byť žiadateľovi o prijatie návrhu aj doručené. Preto súd dospel k záveru, že obe vyššie uvedené zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohli byť uzavreté platne pre rozpor s citovanými zákonnými ustanoveniami /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Vzhľadom k tomu žalovanému nemôže patriť žiadne plnenie zo zmlúv o revolvingovom úvere, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov na základe neplatných vyššie uvedených zmlúv nastalo na strane žalobkyne. Je evidentné a nesporné, že žalobkyňa prijal na základe prvej zmluvy zo dňa 13.6.2013 plnenie v sume 1.170,- eur a žalobkyňa žalovanému uhradila celkom z titulu tejto zmluvy spolu 2572,46 eur, čo vyplýva z vyššie uvedených predložených dokladov o vykonaných úhradách a potvrdenia od zamestnávateľa žalobkyne, pričom žalovaný takto prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 1.402,46 eur. Ďalej bolo v konaní nesporné, že žalobkyňa prijal na základe druhej zmluvy zo dňa plnenie v sume 1.500,- eur a žalobkyňa žalovanému uhradila celkom z titulu tejto zmluvy spolu 1839,41 eur, čo vyplýva z vyššie uvedených predložených dokladov, pričom žalovaný takto prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia a bez právneho dôvodu v sume 339,41 eur. Na strane žalobkyne tak vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 1.741,87 eur / 1.402,46 eur plus 339,41 eur/, a to plnením na základe neplatného právneho úkonu. Keďže v zmysle vyššie uvedeného takto uhradená suma navyiac zo strany žalobkyne bola uhradená žalovanému bez právneho dôvodu, keďže v danom prípade zmluvné strany uzavreli neplatné zmluvy o revolvingovom úvere, preto súd podanej žalobe v tejto časti ako opodstatnenej vyhovel, a keďže sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1802,39 eur súd v prevyšujúcej časti žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb zo dňa 13.6.2013, súd uviedol, že ani táto dohoda nemôže byť platná, nakoľko sa mala vzťahovať k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, avšak k uzavretiu úverovej zmluvy platným spôsobom nedošlo. Za neplatne uzavretú ju považuje súd aj z dôvodu nekalej obchodnej praxe použitej pri samotnom spôsobe uzatvárania uvedenej zmluvy - dohody o poskytnutí služby, ktorá mala byť uzavretá dobrovoľne avšak jej znenie je vsunuté priamo do textu zmluvy o revolvingovom úvere a je potom nehodnoverné tvrdenie uvedené v čl. 8 bod 8.6, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Za neplatnú súd považoval uvedenú dohodu zo dňa 13.6.2013 i dohodu o poskytovaní služieb zo dňa 23.7.2014 i z hľadiska tvorby základných parametrov oboch úverov, akými je výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa. Žalobkyňa žiadala u o úver v prípade prvej zmluvy vo výške 1.170,- eur v prípade druhej zmluvy 1.500,- eur a poskytnutie úveru v tejto výške aj očakávala. V žiadosti je predformulovaná výška úveru, výška mesačnej splátky s tým, že celková čiastka na zaplatenie je pri tam uvedenej úrokovej sadzbe, a to v prípade prvej zmluvy vo výške 70,02 % v prípade druhej zmluvy 18,03 %. Javí sa na prvý pohľad, že úver je poskytnutý za tam uvedenej úrokovej sadzby s primeraným navýšením. Žalovaný ako veriteľ však jasne obchádza zákonné ustanovenia o primeranej výške úrokovej sadzby, keď podsúva spotrebiteľovi ďalší „naoko doplnkový a dobrovoľný úkon“, a to Dohodu o poskytovaní služieb. Už v žiadosti o poskytnutie úveru v časti údajov o požadovanom úvere je nelogické, aby spotrebiteľ predpokladal uzavretie tak nevýhodnej dohody o poskytovaní služieb, na ktorej v tomto čase nemôže mať žiaden záujem. Už v žiadosti predpokladá veriteľ prijatie tejto dohody a uvažuje o výške splátky, ktorá bude pokrývať aj túto odmenu, respektíve určuje konkrétnu výšku tejto odmeny. Podľa názoru súdu je viac ako pravdepodobné, že žalobkyňa nebola informovaná a riadne oboznámená o tejto doplnkovej službe a musela tieto dohody uzavrieť, inak by jej žalovaný úver bez uzavretia týchto dohôd neposkytol. Keďže bola žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy a podpisovaní žiadosti a dohody o poskytovaní služieb jednoznačne uvedená do omylu ohľadom celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré tvorili nielen úrok a poplatok za poskytnutie úveru, ale aj odplata za doplnkovú službu, pričom ide pritom o základné náležitosti úverového vzťahu, považuje súd obe zmluvy dohody o poskytnutí služieb uzavreté za neplatné /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Ide podľa názoru súdu o zavádzajúce konanie v neprospech spotrebiteľa, ktoré nemôže požívať právnu ochranu / § 7 ods. 2 písm. a, b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa/. Súd preto považuje aj tieto dve zmluvy za neplatné, a preto plnenia zaplatené žalobkyňou nemohli byť započítané ani na záväzky žalobkyne z uvedených zmlúv, keďže sú neplatné. Pokiaľ ide o nárok na finančné zadostučinenie vo výške 500,- súd žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú, pretože žalobkyňa dôvody pri priznaní finančného zadostučinenia nepreukázala. Nárok zdôvodňovala len tým, že boli porušené jej práva a žalovaný pristupoval k nej s neodbornou starostlivosťou, pričom v zmluvách použil početné neprijateľné zmluvné podmienky. Tieto tvrdenia uvádzané v žalobe nemôžu podľa názoru súdu zakladať nárok

na finančné zadostučinenie. Podľa názoru súdu nárok na priznanie finančného zadostučinenia nevyplýva automaticky z porušenia práv spotrebiteľa, spotrebiteľ musí preukázať základné predpoklady úspešného uplatnenia nároku, čo v danom prípade splnené nebolo, preto súd žalobu v tejto časti ako neopodstatnenú zamietol.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. V predmetnej veci bola žalobkyňa v konaní úspešná len čiastočne, pričom ako neúspech súd považoval i čiastočné späťvzatie žalobného návrhu bez bližšieho odôvodnenia, preto súd o trovách sporových strán rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaný a to do výrokov II. a IV.. Uviedol, že súd prvej inštancie nezodôvodnil v napádanom rozsudku, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak má byť údaj o RPMN určený v zmysle zákona tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súdu došiel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedených skutočností žalovaný tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Žalovaný napáda aj záver súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy preto, lebo v prijatí návrhu sa uvádza navyše údaj o úroku z omeškania. Tu súd nesprávne zamieňa otázku vzniku úverovej zmluvy a otázku uvádzania náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Predpokladom pre vznik zmluvy je, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Uvádzanie náležitosti - sadzba úroku z omeškania je predpísané zákonom č. 129/2010 Z.z., pričom zo žiadnej časti tohto zákona nevyplýva, že tieto náležitosti musia byť stranami dohodnuté. Úrok z omeškania si zmluvné strany ani nemôžu dohodnúť, keďže ich výška je stanovená kogentným ustanovením (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa teda zmluvné strany nemôžu dohodnúť na výške úrokov z omeškania, a súčasne ide o náležitosť ktorá má byť uvedená v zmluve v aktuálnej hodnote, potom uvedenie tejto náležitosti nie je zmenou návrhu či prijatím návrhu s výhradou. Súd prvej inštancie preto nesprávne a nezákonne konštatoval, že by malo ísť o dôvod neplatnosti zmluvy o úvere. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a o veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne aj v časti o zaplatenie 1741,87 eur.

6. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Podľa nej konanie pred súdom prvej inštancie nemá inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu a v konaní ani nedošlo k vadám, dôsledkom ktorých by bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Napádané rozhodnutie vychádza zo správneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie vychádzal zo

správneho skutkového zistenia, že v predmetných zmluvách absentujú zákonné náležitosti, dôsledkom čoho je úver bezúročný. Žalovaný tak koná s úmyslom poškodiť veľké množstvo spotrebiteľov a robí obštrukcie, aby nemusel vydať bezdôvodné obohatenie. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II. a IV. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania v časti o určenie, že spotrebiteľské zmluvy č. 8500071433 z 22.7.2014 a č. 8500026399 z 13.6.2013 sú neplatné, bezúročné a bez poplatkov ako aj vo výroku III. o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby žalobkyne, odvolaním napadnutý nebol, a preto sa stal v týchto častiach právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je v uvedených výrokoch nedotknutý /§ 367 ods. 3 CSP/.

9. Pokiaľ ide o odvolaním žalovaného napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd po preskúmaní veci dospel k názoru, že záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch /na základe ktorých žalovaný žalobkyni poskytol dva spotrebiteľské úvery/ nevznikli, na ktorom závere je založené žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie /výrok I. napadnutého rozsudku/, neobstojí. V prvom rade je potrebné uviesť, že ak podľa záverov súdu prvej inštancie nedošlo k riadnej akceptácii návrhu zmluvy o úvere a zmluva preto nevznikla, sú všetky ďalšie úvahy súdu o jej prípadnej neplatnosti, vrátane dohody o poskytnutí služieb /bod 8. zmluvy zo dňa 13.06.2013/ chybné. Ak zmluva nevznikla, pretože návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy nebol zo strany žalovaného bezvýhradne akceptovaný, potom nemožno uvažovať o neplatnosti nejakej zmluvy, alebo jej časti pre nedostatok písomnej formy, prípadne z iného zákonného dôvodu, pretože žiadnej zmluvy niet. K takýmto úvahám, o neplatnosti zmluvy, by súd mohli priviesť len zistenia, že popri písomnom, vadnom kontraktačnom procese prebehol aj iný, bezvadný kontraktačný proces /v zmysle bezvýhradnej akceptácie návrhu/, pri ktorom bola vôľa strán prejavená výslovne v ústnej forme alebo konkludentným spôsobom, ktorého výsledkom bolo uzatvorenie zmluvy o úvere, avšak nie v písomnej forme. Takéto skutočnosti však z vykonaného dokazovania nevyplývajú.

10. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa dvakrát /10.06.2013 a 22.07.2014/ na vopred predpripravenom formulári žalovaného navrhla tomuto uzatvorenie zmluvy o úvere, keď vo formulári vypísala údaje o požadovanom úvere /bod 5. Žiadosti/. Žalovaný tento jej návrh v bode 6. Žiadosti dvakrát akceptoval /13.06.2013 a 23.07.2014/a to bezvýhradne, keď jeho akceptácia je zhodná s návrhom žalobkyne pokiaľ ide o výšku úveru, výšku a počet splátok úveru, úrokovú sadzbu úveru. Účastníci sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Za právne irelevantnú, pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/ údaj o RPMN úveru líšiaci sa od toho, ktorý uviedla vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy žalobkyňa / bez ohľadu na to, že žalobkyňa v návrhu zmluvy uvádzala predpokladanú RPMN za úver a žalovaný v akceptácii jej návrhu uvádzal RPMN za úver/. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamena, že žalovaný prijal návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že odmietol návrh na uzatvorenie zmluvy, adresoval žalobkyni nový návrh, ktorý však potom nebol žalobkyňou prijatý a preto medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu zmluvy.

12. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak sa

teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.

13. Rovnaké závery odvolacieho súdu platia aj pre údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania, ktorý údaj žalobkyňa vo svojich návrhoch na uzatvorenie zmluvy neuviedla, ale v akceptácii návrhov ho uviedol žalovaný. Ani sadzba úrokov z omeškania nie je náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorom by sa spotrebiteľ s dodávateľom mali dojsť. Údaj o úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok je náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere /§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch/ ale zároveň nemôže byť predmetom voľného dojednania medzi stranami zmluvy, pretože v zmysle § 53b Občianskeho zákonníka ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškание s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis /nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z./.. Je pravdou, že strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere si môžu dojsť aj nižšiu ako podľa zákona stanovenú sadzbu úrokov z omeškania, ale v tomto prípade žalobkyňa, ktorá navrhla žalovanému uzatvorenie zmluvy, vo svojom návrhu takúto sadzbu úrokov z omeškania neuviedla. Žalovaný, aby dodržal zákon stanovené obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol napriek tomu povinný takýto údaj do zmluvy uviesť. Keď potom žalovaný pri akceptácii návrhu žalobkyne uviedol do zmluvy sadzbu úrokov z omeškania, ktorá zodpovedá výške ustanovenej osobitným právnym predpisom, nemožno jeho konanie vykladať ako prijatie návrhu žalobkyne obsahujúce dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, čo by predstavovalo odmietnutie návrhu žalobkyne a nový návrh na uzatvorenie zmluvy.

14. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu riadnych zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Dôsledkom toho bol potom aj nesprávny, resp. predčasný právny záver súdu prvej inštancie, že v spore uplatnený nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je čiastočne dôvodný.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aby bola zachovaná dvojinštančnosť konania a stranám sporu nebola odňatá možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne preskúmať uzatvorené zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa, vychádzajúc tento krát z premisy ich vzniku, osobitne so zameraním na otázku, či zmluvy obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv a ak nie, tak či v zmysle § 11 je potrebné predmetné úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov. Po dôkladnom posúdení zistených skutočností opätovne vo veci rozhodne.

17. O náhrade trov odvolacieho konania bude podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).